

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сороки Віктора Сидоровича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України

м. К и ї в
19 вересня 2013 року
№ 39-у/2013

Справа № 2-41/2013

Конституційний Суд України у склад суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича – доповідача,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Винокурова Сергія Маркіяновича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сороки В.С. щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Бринцева В.Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Суб'єкт права на конституційне звернення – громадянин Сорока В.С. – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України (далі – Кодекс) щодо підстав допуску справи до розгляду Верховним Судом України.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу автор клопотання обґрунтовує потребою визначити підстави для перегляду ухвали суду касаційної інстанції через неоднакове застосування одних і тих самих норм матеріального права, що потягло за собою ухвалення різних за змістом судових рішень у подібних правовідносинах.

Суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що положення пункту 1 частини першої статті 355 Кодексу неоднозначно застосовуються судами касаційної інстанції за однакових обставин. На підтвердження зазначеного Сорока В.С. долучив до конституційного звернення копії ухвал Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, при прийнятті яких суд по-різному, на його думку, застосував одні й ті самі норми матеріального права: в його справі ухвалою цього суду відмовлено в її допуску до провадження Верховного Суду України, а в інших справах, в яких є посилання на рішення судів касаційної інстанції, питання про допуск вирішено позитивно.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку із прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 11 вересня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі

згідно з пунктами 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

Відповідно до пункту 3 частини другої статті 42 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні зазначаються статті (окремі положення) Конституції України або Закону України, тлумачення яких має бути дано Конституційним Судом України.

Сорока В.С. не дотримав цих вимог, оскільки не вказав, які саме положення пункту 1 частини першої статті 355 Кодексу, на його думку, потребують офіційного тлумачення. Конституційний Суд України неодноразово наголошував, що невизначеність предмета тлумачення унеможливорює офіційну інтерпретацію норми права.

Клопотання суб'єкта права на конституційне звернення визначити у рішенні Конституційного Суду України „конкретні підстави для допуску заяви особи про перегляд ухвали (рішення) суду касаційної інстанції“ не може бути задоволено, тому що вирішення питання у такому аспекті не належить до повноважень Конституційного Суду України.

У конституційному зверненні Сорока В.С. фактично висловлює незгоду з рішеннями судів загальної юрисдикції, прийнятими в його справі, однак питання законності судових рішень виходить за межі повноважень Конституційного Суду України (стаття 14 Закону України „Про Конституційний Суд України“).

Таким чином, невизначеність предмета тлумачення і невідомість порушених у конституційному зверненні питань є підставами для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктами 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Сороки Віктора Сидоровича щодо офіційного тлумачення положень пункту 1 частини першої статті 355 Цивільного процесуального кодексу України згідно з пунктами 2, 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим законом, невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ